

„Tej ziemi nie odziedziczyliśmy po rodzicach, lecz wypożyczyliśmy ją od swoich dzieci”

Śmieciowy zawrót głowy

Odpady powstają w każdym gospodarstwie domowym. Zgodnie z przyjętą normą każdy mieszkaniec wytwarza 1,8 m³ śmieci rocznie, wagowo jest to ok. 220-230 kg (jeden kontener na kółkach posiada pojemność 1,1 m³). W Osiedlach KSM zamieszkuje 18824 osób, powstaje więc 33 883 m³ śmieci rocznie. Odpady gromadzone są w 280 kontenerach ustawionych w 74 altankach śmietnikowych na terenie czterech Osiedli KSM.

Do tej pory funkcjonuje jeszcze kilka zyspów w budynkach wieżowych, tj: w jednej klatce schodowej bud. przy ul. Nowowiejskiej 5 i Sandomierskiej 78 oraz w 2-ch klatkach budynku przy ul. Sandomierskiej 158 i 160. W parterowych korytarzach tych zyspów znajduje się ok. 60 pojemników o poj. 0,10 m³. Śmieci gromadzone są również w kosztach ulicznych ustawianych przy ciągach pieszych, sklepach i placach zabaw.

Zasady gospodarki odpadami reguluje Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku (tekst jednolity Dz. U. z 2005 roku Nr 236 poz. 2008), Uchwała Rady Miejskiej w Kielcach z dnia 10.10.2002 r. Nr 1141/02 w sprawie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Kielc oraz w Kieleckiej Spółdzielni Mieszkaniowej - Regulamin użytkowania lokali mieszkalnych i porządku domowego w KSM zatwierdzony Uchwałą nr 30/05 z dnia 13.03.2005 r. Rady Nadzorczej Spółdzielni.

Niemal w każdym gospodarstwie domowym okresowo wykonuje się remonty mieszkań i przy okazji wymienia meble, zmienia się również użyte lodówki, pralki, telewizory itp. Stare meble wystawiane są często na wewnątrzbudynkowe ciągi komunikacyjne, bądź przechowywane w pomieszczeniach ogólnego użytku (pralnie, suszarnie), lub wyrzucane obok altanek śmietnikowych. Efektem remontów jest również składowany obok budynków i altanek śmietnikowych gruz.

Okresowo powstają też odpady pochodzące z cięć pielęgnacyjnych drzew i krzewów, skoszonej trawy i zgrabionych liści. Odpadem jest również piasek usuwany po okresie zimowym z chodników, placów i ulic osiedlowych.

Jeszcze 30 lat temu na ulicach miast można było spotkać tzw. „szmaciarzy”, którzy skupowali starą odzież i makulaturę oferując w zamian różne towary np. emaliowane garnki.

Od kilkudziesięciu lat istnieją punkty skupu surowców wtórnych: makulatury, złomu, opakowań szklanych. Część opa-

kowań szklanych odbierają sklepy spożywcze. W ostatnich latach prowadzona jest również selektywna zbiórka odpadów, której zasadniczym celem jest zmniejszenie odpadów trafiających do środowiska naturalnego, co znacznie zmniejsza jego degradację. Program selektywnej zbiórki odpadów wdraża m.in. MPO Kielce ustawiając oznakowane pojemniki o poj. 1100 litrów obok altanek

śmietnikowych. Segregacja jest prowadzona w trzech grupach: szkło opakowaniowe, plastik, makulatura.

Na stałe wtopiły się również w krajobraz osiedli kolorowe pojemniki tzw. „dzwony” ustawiane przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami Komunalnymi w odpowiednich kolorach: • białe - odpady szklane, bezbarwne, • zielone - odpady szklane kolorowe, • niebieskie - makulatura, • żółte - odpady z tworzyw sztucznych.

Część odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki przetwarzana jest w procesie tzw. recyklingu. Oznacza to mniej zużytego surowca, z którego wytwarzany jest produkt. I tak np. wyprodukowanie papieru z makulatury to oszczędność finansowa na poziomie 50 %, przy czym proces przeróbki jest krótszy i tańszy.

Dziś system wywozu opiera się na umowach cywilno-prawnych zawieranych z firmami śmieciarskimi, Gmina pełni tylko funkcje nadzorcze. W związku z nowelą ustawy o utrzymaniu czystości i porządku do nowych zadań gminy należeć bę-

dzie zorganizowanie zbiórki i wywozu nieczystości oraz selektywnej zbiórki odpadów. Każda firma śmieciarska (oprócz należących do gmin) będzie musiała uzyskać nowe zezwolenie na prowadzenie działalności. Natomiast prawdopodobnie już w drugim półroczu 2006 r. przyjdzie kolej na zawieranie umów pomiędzy właścicielami i zarządcami a odbiorcami odpadów, które uregulują również obowiązki selektywnej zbiórki odpadów.

Po wejściu do Unii Europejskiej Polska zgodziła się wprowadzić w życie załącznika dyrektywy unijnej dotyczącej recyklingu zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, czyli przerobienia odpadów w taki sposób, aby część materiałów, z których produkty zostały zrobione wróciło w formie nowych produktów. W dniu 21 października 2005 r. weszła w życie ustawa o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. nr 180 poz. 1495). Wiadomo, że z tego powodu nie są zadowoleni producenci sprzętu elektronicznego, gdyż na nich spadnie obowiązek zorganizowania i sfinansowania recyklingu i umieszkodliwiania odpadów.

Już od sierpnia br. wprowadzający nowy sprzęt producent musi umieszczać na wyrobie odpowiednie oznakowanie z przekreślonym koszem na śmieci. Od października natomiast w każdej fakturze sprzedaży musi się znaleźć numer rejestru, który przedsiębiorca uzyska od głównego inspektora ochrony środowiska.

Od lipca 2006 r. sprzedawcy będą zobowiązani do nieodpłatnego przyjmowania starego sprzętu w takiej samej ilości i tego samego rodzaju co nowy wyrób sprzedawany np. mikrofalówka za mikrofalówkę, żelazko za żelazko. W innych przypadkach użytkownicy urządzeń będą musieli wyrzucać zużyty sprzęt do oznakowanych kontenerów lub oddać go do punktu zbiórki. Nie wolno będzie wyrzucać go razem ze śmieciami. Za nieprzestrzeganie przepisów grozić będzie grzywna.

Od 1 października 2006 r. każda gmina na swojej stronie internetowej lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób będzie informowała o znajdujących się na jej terenie firmach zbierających zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, pochodzący z gospodarstw domowych oraz adresy punktów zbierania tych wyrobów.